

Јелена Неманић Шубић (Србија, 14.вјек - Далмација, 14. вјек), кнегиња, суоснивач Манастира Крке.

Кћерка српског краља Стефана Дечанског (Стефан Урош III), сестра цара Душана. Удала се за Младена Ђурђева Шубића и населила српске војнике са породицама око ријеке Крке у Далмацији. Послије смрти свога мужа (1348), као удовица, наслиједила га је на пријестољу и владала (са сједиштем у [Скрадину](#), Далмација, половина 14. вјека) у име свог малољетног сина Младена. На двору је имала свештенике, старца Рувима, као помагача у вођењу послова. Када је Рувим затражио да га отпусти с двора, удовољила је његовиј молби и отпустила га, а он се обавезао да ће јој и даље бити на услузи. Отац Рувим позвао је у Далмацију три калуђера из манастира у Јерусалиму који је саградио српски краљ Милутин. Када су калуђери стигли, најстарији од њих постао је духовни савјетник кнегиње Јелене, док је са другом двојцом калуђера Рувим потражио згодно мјесто за градњу манастира. Зауоставили су се на лијевој обали ријеке Крке (која се тада звала Птичија рјека), на мјесту званом Цариградска драга, на којем је по народном предању апостол Павле, шездесетих година првог хришћанског вијека, проповједао Далматинцима Христову вјеру. Ту су саградили три ћелије (око 1350) од којих су једну посветили Аранђеловдану, слави јерусалимске задужбине краља Милутина, и у њој обављали молитве. Кнегиња Јелена одмах је богато даровала Манастир. По народном предању, кнегиња Јелена својим богатим даровима подигла је прве манастирске ћелије и тиме основала Манастир Крку. Ћелије су касније, 1402. године, проширене и манастир дограђен. О томе постоји и натпис над вратима манастирске порте. У своме дуговјеком постојању манастир као драгоцјени свједок српске поршлости и историје, ризница умјетничких и културних вриједности, доживљавао је и преживио у прошлости бројне пљачке и оштећења, али је и поред тоа од свог настанка непрекидно био и остао црквено средиште православних Срба у Далмацији.

Референце

1. 1.^ Јован Радојчић, *Срби западно од Дунава и Дрине – биографије* (3. том, стр. 1187); Нови Сад: Прометеј (2009), ISBN 978-86-515-0317-0